

[Lizzie Lichtenberg]

frem i de to sidste indlæg fra hr. Carsten Andersen og fru Jytte Andersen, er, at man erkender, at faderrollen er ikke gjort op. Vi hører hele tiden, at det er kvinderne, der skal hjem til kød-gryderne. Nej, det er det ikke. Det kan godt være, det er manden, og det kunne måske være, det ville være godt, hvis familierne passede de kødgryder, ikke mindst når man skal forebygge underernæring og den slags ting.

Med hensyn til ordet samfundsorden gælder det selvfølgelig – og det burde netop Socialdemokratiet og SF også vide, når jeg siger det – den økonomiske fordeling. Her er vi jo ikke så enige altid. Vi kan se, at nogle gange kan vi blive det, men det er jo næsten, som om – og det fremgår også af debatten her i dag – man vil placere pengene på den ene måde, og vi ønsker at placere dem på en anden måde. Når man spørger, hvordan vores langsigtede mål er, er de, som jeg nævnte: større valgfrihed og mindre offentlig indflydelse. Dermed være ikke sagt, at der ikke skal være en offentlig service, men den offentlige service skal tilpasses, således at man stadig væk har større valgfrihed, og det skal være sådan, at den offentlige service står til rådighed med det, forældrene ønsker. Som det er i dag, hvor man alene har søgt at klare sociale problemer gennem institutioner, har det vist sig, og det har fru Jytte Andersen også gjort opmærksom på, at det er et forældreønske, at man får et meget mere varieret tilbud, men netop spørgsmålet om daginstitutioner vil jeg komme ind på i anden omgang.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har endnu et par korte bemærkninger, men så skal vi også til at gå over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Hr. Carsten Andersen talte meget om arbejdsministerens opsparingsforslag og hvordan man skulle få ancienniteten tilbage. Der er jo kun ét svar, hr. Carsten Andersen: Socialdemokratiet og SF har gentagne gange fremsat et forslag, der hedder »betalt frihed til uddannelse«; mon ikke det er på den måde, folk skal bevare ancienniteten?

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Det sidste kan vi godt købe med det samme; det behøver ikke at tage ret mange korte bemærkninger.

Det, der kaldte mig herop, var nu det andet spørgsmål, nemlig hvad der egentlig er forskellen på en offentlig service og et offentligt tilbud, som fru Lizzie Lichtenberg talte om. Det lød, som om det ene var et gode, mens det lød, som om fru Lizzie Lichtenberg mente, det andet nærmest var en kontrolforanstaltning og noget af det onde. I SF's samfundsmodel er den offentlige service et tilbud. Det skal selvfølgelig også være sådan, at brugerne har en meget stor indflydelse på, hvordan det fungerer, men forskellen – og det vil jeg bede fru Lizzie Lichtenberg bekræfte – er, at vi fra SF's side ønsker, at der er en samfundsmæssig solidaritet med hensyn til pasning af børnene, og at der skal være en støtte til småbørnsforældrene i opdragelsen af børn, medens De Konservative ønsker, at hver mand er på sin egen mark og må redde sig hjem, som han nu bedst kan.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Lizzie Lichtenberg for en afsluttende kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er med vilje, jeg bruger udtrykkene »tilbud og service«, for det skal netop vise den vekselvirkning, jeg ønsker der skal være mellem borgerne og det offentlige. Når det offentlige laver et tilbud, sker det ved, at et byråd, et amtsråd eller Folketinget beslutter, at man vil give borgerne nogle tilbud. Det er altså det offentlige, der yder det.

Når jeg taler om service, tænker jeg på det apparat, vi som borgere kræver det offentlige skal stille til rådighed for os. Det, der er det udslaggivende her, er, hvem der skal betale, og offentlige ydelser plejer, når det er Socialdemokratiet og SF, der foreslår dem, at skulle være såkaldt gratis ydelser, altså skattefinansieret, medens vore tanker går mere på at opfylde behovene, og i den udstrækning, man kan betale efter evne, finder vi, det faktisk er mere solidarisk, at de brede skuldre bærer byrderne. Det er det, der ligger bag mine to udtryk »tilbud« og